

Vypraveno

dne 18.6.2015

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 22.6.2015
podpis: 6.27.6.2015

MVCRP013F47N

71

⇒ rozvedeno MS v Praze
GA 166/2015-28
ze dne 6.6.2017

V Praze 12. června 2015
Č.j.: MV-55015-4/VS-2015

Administrace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.
prac. č.: 1121 r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala ... roz. ... a, nar. ... 3 Petrozavodsk – Ruská federace, (dále jen „žadatelka“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 10.3.2015, č.j.: VS-2037/835.3/2-2014, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky, do které byl zahrnut nezletilý syn, ... , nar. ... Petrohrad – Ruská federace, (dále také „nezletilý“), oba státní občané Ruské federace, trvale bytem ... , právně zastoupeni ...
Ivokátem se sídlem Ječná 548/7, 120 00 Praha 2 – Nové Město, a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá**.

Odůvodnění

I.

Žadatelka prostřednictvím Úřadu městské části Praha 4 požádala o udělení státního občanství České republiky na základě žádosti, do které byl zahrnut nezletilý a dcera žadatelky ... (dále jen „žádost“), která v důsledku dosažení zletilosti byla ze společného řízení o žádosti vyloučena. Souhlas otce nezletilého se změnou státního občanství je součástí spisu. Žadatelka a nezletilý jsou státními občany Ruské federace. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadatelce i nezletilému povolen ke dni 19.9.2006. Žadatelka je rozvedená.

Správní řízení o žádosti bylo usnesením Ministerstva vnitra ze dne 11.7.2014 přerušeno, a to do 26.9.2014. Žadatelka byla podle ustanovení § 47 správního řádu informována o zahájení správního řízení o žádosti. Byla také poučena o možnosti nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí (§ 36 a § 38 odst. 1 správního řádu). Souběžně byla žadatelka vyzvána, aby ve lhůtě do 26.9.2014 doručila Ministerstvu vnitra doklady nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a k prokázání splnění podmínek pro udělení českého státního občanství (§ 3 správního řádu). Byla poučena o možnosti zastavení správního řízení o žádosti podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, a to v případě, že požadované doklady ve stanovené lhůtě nepředloží. Žadatelka doklady předložila Ministerstvu vnitra dne 28.8.2014. Před vydáním rozhodnutí o žádosti bylo žadatelce umožněno, aby ve lhůtě do 20.11.2014 nahlédla do spisu (sděleno dopisem Ministerstva vnitra ze dne 31.10.2014). Žadatelka se dostavila dne 12.11.2014 na Ministerstvo vnitra, kde byla seznámena s podklady pro vydání rozhodnutí o její žádosti a vzala na vědomí, že žádost dcery o byla vyloučena ze společného řízení, a je vedena v samostatném správním řízení.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatelka a nezletilý splňují podmínku pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky. Z výpisů z evidence Rejstříku trestů fyzických osob ze dne 29.5.2014 nevyplývají o žadatelce a nezletilém žádné informace o jejich případném odsouzení. Sama žadatelka tuto skutečnost doložila dotčeným výpisem ze dne 8.8.2014. Žadatelka a nezletilý tak splňují podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, tj. že nebyli v posledních 5 letech pravomocně odsouzeni pro úmyslný trestný čin. Žadatelka splnila rovněž podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, neboť prokázala znalosti českého jazyka, a to pohovorem před Úřadem městské části Praha 4, jak vyplývá ze záznamu a protokolu ze dne 5.12.2013, jež je součástí spisu. Nezletilý splnění této podmínky neprokazuje.

Splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se od 1.1.2014 neprokazuje.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatelka splňuje podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, tj. podmínku spočívající v plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, v plnění povinností

vyplývající zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky.

Ministerstvo vnitra však v rámci správního uvážení o žádosti konstatovalo, že zohledňuje další skutečnosti rozhodné pro udělení státního občanství jako např. rodinnou a pracovní integraci žadatele, zdroje, původ a výši jeho příjmů, způsob získání pobytu a naplnění jeho účelu v České republice. Zohledňuje také okolnosti daného případu, jakož i to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. U nezletilého žadatele pak zohlednilo zásadu jednotného státního občanství v rodině. Ministerstvo vnitra předmětnou žádost posoudilo i v kontextu těchto skutečností a principů a žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 10.3.2015, č.j.: VS-2037/835.3/2-2014, podala žadatelka prostřednictvím právního zástupce včasný rozklad.

V rozkladu žadatelka shrnula závěry a postupy Ministerstva vnitra při posouzení její žádosti. Namítá, že meze správního uvážení vyplývají jak z judikatury soudů, tak i ze správní praxe Ministerstva vnitra, jež v zásadě zkoumá naplnění zákonných podmínek podle ustanovení § 7 zákona o státním občanství. Napadené rozhodnutí považuje za exces ze správního uvážení daného zákonem, tolerovaného praxí. Žadatelka dále namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí v souvislosti s posuzováním faktorů v něm uvedených v rámci širokého správního uvážení. Namítá, že v napadeném rozhodnutí absentuje jejich odůvodnění a argumentace, proč jí nebylo uděleno české státní občanství. Naproti tomu pak uvádí faktory, které je třeba při posuzování její žádosti zohlednit, a to dobu pobytu na území České republiky, plnou integraci rodiny do české společnosti, zohlednění zásady jednotného státního občanství v rodině v návaznosti na české státní občanství dcery, původně zahrnuté do žádosti, velmi dlouhou dobu trvání správního řízení, (prvoinstanční rozhodnutí vydáno po 14 měsících od podání žádosti), což je důvodem pro uplatnění nároku na odškodnění ve smyslu ustanovení § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, jehož formou může být i příznivější posouzení žádosti, ohledně které k průtahům došlo.

Žadatelka požádala o změnu napadeného rozhodnutí s tím, aby její žádosti bylo vyhověno a státní občanství České republiky jí bylo uděleno.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra posoudil zákonnost postupu Ministerstva vnitra jako správního orgánu rozhodujícího ve věci samé v I. stupni. Ministr vnitra konstatoval, že postup Ministerstva vnitra byl věcně správný a napadené rozhodnutí je v souladu se zákony.

Ministr vnitra současně zastává stejný právní názor, jako správní orgán I. stupně, že podle platné právní úpravy je věcí správního uvážení Ministerstva vnitra, zda žádosti vyhoví či nikoliv, a to dokonce i za předpokladu, že osoba žádající o udělení českého státního občanství splňuje všechny podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství. V té souvislosti se opírá o závěr, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok, se kterým se ztotožňuje i Ústavní soud České republiky, který ve svém usnesení ze dne 8.3.2000, vydaném pod č.j. IV. ÚS 586/99, výslovně uvádí: „....., že Česká republika ve svém právním řádu stanovila podmínky pro vznik státoobčanského vztahu způsobem, který z hlediska ústavnosti nevzbuzuje pochyb. V případech, kdy tento vztah nevzniká ex lege, ale na základě rozhodnutí příslušného orgánu státu, má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy. Takový postup není rozporný ani s Evropskou úmluvou o státním občanství, “. Tuto tezi Ústavní soud České republiky dále rozpracoval v usnesení pod č.j. II. ÚS 624/06 - 1, ze dne 17.5.2007. V tomto usnesení je konstatováno: „Není pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou cizinci vstupovat na jeho území, pobývat na něm a případně získat státní občanství. Jinak řečeno, není žádného základního práva, které by suverénní stát mohl porušit tím, že cizinci státní občanství neudělí.“. Dále je v něm také uvedeno: „Zákon o nabývání a pozbývání českého občanství nezakotvuje nárok na získání občanství při splnění zákonných podmínek, ale pouze možnost toto získat. Jde o formální podmínky, jejichž splnění teprve zakládá důvod pro věcné posouzení žádosti.“.

Uvedený právní názor je judikován i v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30.1.2014, č. j. 4 As 142/2013-29, ze kterého mimo jiné vyplývá, že osoba žádající o udělení českého státního občanství na něj nemá právní nárok.

V té souvislosti ministr vnitra konstatuje, že Ministerstvo vnitra posuzuje žádost v širších souvislostech, tj. že nejprve zkoumá splnění zákonných podmínek pro udělení českého státního občanství, jež jsou pouze základním předpokladem pro jeho udělení. V rámci správního uvážení pak posuzuje i další skutečnosti, jež jsou podstatné pro zjištění celkové integrace žadatele do české společnosti, v daném případě žadatelky a nezletilého, tj. zejména z hlediska jejich rodinných, pracovních

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra

